

male Handel, tvivler jeg rigtignok om. Naar man har en saadan Dato som den 23. Marts og Lovforslaget først kommer til Behandling den 1. April, og det kan forudses, at der vil gaa en Uges Tid eller mere, inden Lovforslaget bliver vedtaget, synes jeg, det eneste rimelige er, at Finansministeren, naar han nu faar Ordet, erklærer, at han i Udvalget vil tage denne Bestemmelse tilbage og sætte en senere Dato ind; opretholdes den, vil den jo virke lammende og ødelæggende paa Erhvervslivet.

Under andre Forhold vilde jeg ikke have noget imod, at der indføres en saadan Bestemmelse, f. Eks. for at hindre Spekulation, men Forudsætningen maa rigtignok være en meget hurtig Behandling af det paagældende Lovforslag. Jeg har ofte gjort mig til Talsmand for den Praksis, man har i Svejts og England og andre Steder, at Toldlovændringer straks sættes i Kraft og saa behandles bagefter, men denne Praksis har vi jo ikke her i Landet. Jeg tror ikke, det gaar an at have en Bestemmelse om Ikrafttræden af en Lov den 23. Marts, naar Lovforslaget først vedtages i Slutningen af April. Der maa mere til, end den ærede Ordfører foreslog; jeg ved ikke rigtig, hvordan det skal ordnes, men jeg kan i Øjeblikket vanskeligt tænke mig andet end, at den højtærede Finansminister i Dag erklærer, at han i Udvalget vil anbefale, at da det har trukket saa længe ud og rimeligvis vil trække længere ud endnu, maa denne Datobestemmelse slettes, og saa kan vel Vinhandelen gaa sin jævne Gang. Der er vist ikke andet for.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to Lovforslag til Fremme med de Ændringer, som vi maatte kunne føre frem i et Udvalg.

Drachmann: Ogsaa jeg kan fatte mig ganske kort af de Grunde, der allerede er anført af de to ærede foregaaende Talere.

Med Hensyn til det første Lovforslag hilser vi med Tilfredshed de Foranstaltninger, som her foreslaas til Lettelse af Raastoftolden, Materialetolden o. s. v. Jeg vil straks sige, at vi har adskillige Ønsker, som vi vil fremkomme med i Udvalget og senere fremsætte som Ændringsforslag, men der er jo ogsaa, saa vidt jeg har forstaaet, den fornødne Tid til Behandlingen af dette Lovforslag, der karakteriseres som en teknisk Revision af Toldloven.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning om Løbenummer 235, der tilsigter at standse Omgaaelsen af den Fortoldning af de saakaldte „Simplex“-Installationsrør, som det

lykkedes at faa ind i Toldloven af 1924. Vi hilser denne Foranstaltning med Tilfredshed, fordi Forholdene desværre har udviklet sig saaledes, at det Værn for den danske Produktion, som den Gang opnaaedes, er blevet illusorisk; og naar Lovgivningen giver Bestemmelser, er det jo ikke Meningen, at opfindsomme udenlandske Eksportører og ditto indenlandske Importører skal kunne omgaa dem. Vi er derfor særdeles tilfredse med, at Regeringen og Administrationen nu kommer med et Forslag, som forhaabentlig vil virke effektivt.

Med Hensyn til Løbenummer 294 vil jeg blot paa Forhaand sige, at vi tror ikke, det er heldigt at tage Følskind ind under Luksustold, da det vil blive vanskeligt at kontrollere de forskellige Formaaler, der her kan komme i Betragtning, men vi er selvfølgelig villige til at drøfte ogsaa dette i Udvalget. Tillige vil vi gerne drøfte den Toldfrihed for de grønlandske Skind, som jeg tillod mig at omtale i Gaar.

Af større Ting er der kun tilbage at nævne under Nr. 320 den nye Fortoldningsmaade for Cigaretter. De er jo hidtil blevet fortoldet ganske uretfærdigt, idet Emballagen er blevet fradraget ved Fortoldningen, medens Emballage ellers overalt i vor Toldlovgivning medregnes. Den var ogsaa foreslaaet medregnet i den nuværende højtærede Finansministers Forslag i 1921, men det blev senere frafaldet, og vi er, som sagt, tilfredse med, at denne Foranstaltning nu søges gennemført. Men vi forstaaer ikke, hvorfor Faget skal betale for at faa denne Ret tilbage, idet man jo samtidig vil nedsætte Tolden paa Cigaretter fra 30 til 24 pCt. Vi haaber, vi kan komme til en Ordning her, hvorved de paagældende ikke kommer til at betale for at faa denne Uret slettet ud, og jeg haaber, som sagt, at vi i Udvalget kan naa til Enighed om at frafalde Kravet om at gaa ned til de 24 pCt. af Værdien for at faa Tarabestemmelserne ud af Loven.

Med Hensyn til Toldgodtgørelsen til Skibsbygningen for Reparation og Ombygning af Skibe paa danske Værfter er jeg ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og kan ligesom det ærede Medlem Hr. Borgbjerg hilse denne Foranstaltning med Tilfredshed — ogsaa det er jo i Virkeligheden en gammel Uret, der bliver gjort god igen, om jeg saa maa sige. Ogsaa dette var taget med i Regeringens Lovforslag i 1921, men blev frafaldet og blev senere igen taget op og ført frem fra Industriens og ogsaa fra konservativ Side i 1924, og det glæder os derfor nu at se det taget op igen som en Retfærdighedsændring